

ע"פ 9433/03 - המערעת, אסתר ביתם, נגד המשיבה, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעורורים פליליים

ע"פ 9433-03-14

בפני הרכב כב' השופטים:

עוודד גרשון [אב"ד]

ד"ר מנחם רניאל

חנן אל שרעבי

המערעת

אסתר ביתם,

ע"י עווה"ד רונן אביב

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

נגד

המערעת

פסק דין

השופט חנן אל שרעבי:

1. בפנינו ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בעכו (כב' השופט זיאד סלאח), מיום 19.1.14, במסגרת הורשעה המערעת בעירה של תקיפה סתם בהתאם לסעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ונגזר עליה מאסר על תנאי לתקופה של חודש למשך שנה, שהנתנאי הוא שלא תעבור עבירה בו הורשעה בתיק זה או כל עבירות אלימות אחרות ותורשע בה.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המערעת הוגש כתב אישום, על פי בתאריך 19.9.12, באזרע מעילות, תקפה המערעת את המתלוונת בכך שהכתבה בפניה במכת אגרוף.

מגזר הדין עולה כי הרקע לכך היה, כנראה, קשר רומנטי שהיה בין המערעת לבולה של המתלוונת, כשבמועד התקיפה נשוא כתב האישום, המתלוונת ובולה היו פרודים.

עוד צוין בגזר הדין כי כיום אין למערעת קשר עם המתלוונת או עם בולה של המתלוונת, ושניהם חזרו לחיות ייחדי.

עמוד 1

.3. במסגרת טענותיו בבית המשפט קמא ביקש ב"כ המערערת שלא להרשיעה, שכן היא עובדת בתחנות דור אלון, היא עומדת בפני קידום בעבודה, והרשעתה עלול לפגוע בקידומה.

עוד ציין ב"כ המערערת בבית המשפט קמא את נסיבות חייה הקשים של המערערת ועבירה הנקי.

לכן ביקש ב"כ המערערת בבית המשפט קמא לשלווח אותה לaskaיר טרם גזירת עונשה, שיבחן בין היתר את האפשרות של הימנעות מהרשעתה.

.4. למורת בקשוטה של המערערת, החליט השופט קמא, להרשיעה, מבליל להפנות עניינה לשירות המבחן לעירicit תסקיר, לנוכח חומרת המעשה המיוחס לה בכתב האישום, והעדר תשתיית ראייתית, ولو לכואורה, כי הרשעתה תביא לכך פגיעה בשיקומה.

טענות המערערת בהודעת הערעור

.5. בהודעת הערעור טען ב"כ המערערת כנגד החלטת השופט קמא להרשייע את המערערת ולגזר את עונשה מבליל שהפנה אותה קודם לכן לשירות המבחן לצורך עירicit תסקיר בעניינה, בין היתר, גם אפשרות של הימנעות מהרשעה, במיוחד כשב"כ המשימה בבית המשפט קמא לא התנגדה לכך.

.6. כן ציין בהודעת הערעור כי טעה בית המשפט כשהלא מנע מהרשעת המערערת, גם שייה בכך כדי לפגוע בסיכויה להציג מקום עבודה אחר, דבר שוביל לפגיעה כלכלית כבדה בה ובילדיה, ותוך התעלמות מנסיבות האישיות ועבירה הנקי.

ישיבת יום 3.4.14 וaskair שירות המבחן מיום 24.6.14

.7. בישיבת יום 3.4.14 החליט בית משפט זה להפנות את המערערת לשירות המבחן למגורים לעירicit תסקיר, שיבחן בין היתר אפשרות להימנע מהרשעתה.

.8. askair שירות המבחן בעניינה של המערערת נתקבל בתאריך 24.6.14 ותמצית ממצאיו כדלקמן:

.א. מתוארות בו נסיבות חייה הלא קלות של המערערת, שמספרת צנעת הפרט לא נפרטם במסגרת פסק דין זה.

. ב. המערעתה ביטהה צער על הפגיעה במתלוונת.

. ג. המערעתה הסכימה להשתלב בהליך טיפולו ביחסו לטיפול באלים במשפחה באזור מגoria.

. ד. שירות המבחן התרשם שמדובר באישה חיובית ונורמטיבית בדרך כלל, הנושאת עמה פגיעות רגשות רבות שונות נישואה. لكن היא מתנסה לבוא במגע עם תחושים של חוסר אונים וחרדה, אותן היא חוות כמאפיינים של מצב קורבני. היא נוטה להדיחק תחושים אלה או לפעול בתוקפנות, כפי שאரע באירוע העבירה דן.

הערכת שירות המבחן הייתה כי ללא מעורבות טיפולית קיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד.

. ה. על מנת לא לחסום בפני המערעתה אפשרות תעסוקתיות ולימודיות עתידיות הומלץ להימנע מהרשעתה בדיון ולהעמידה בצו מבחן במשך 12 חודשים. במסגרת צו המבחן היא תשתלב הטיפול ביחסו לטיפול באלים במקום מגoria.

טיעוני ב"כ הצדדים בפנינו

. 9. בישיבת יום 26.6.14 ביקש ב"כ המערעתה לאמץ את המלצות שירות המבחן, ואף צירף פסיקה התומכת במסקנות אלה.

לחלויפין ביקש ב"כ המערעתה לבטל את עונש המאסר המותנה שנגזר על המערעתה בגין הדין ותחתיו להטיל צו מבחן על המערעתה לתקופה שיקבע בית המשפט.

. 10. לעומת זאת, באת כח המשיבה סבורה כי אין מקום להתערב בגין דין של השופט קמא שהחלה ל허שי את המערעתה.

לטענה, כו� אין מדובר בשאלת האם יש להרשי את המערעתה אם לאו, אלא האם יש טעות בגין הדין המחייב את שינויו על ידי ערכאת הערעור בדרך של ביטול הרשות המערעתה.

דין והכרעה

. 11. השאלה העומדת על הפרק היא - האם נפלה טעות בגין דין של השופט קמא בהרשיונו את המערעתה, תוך שהוא דוחה את בקשת המערעתה להימנע מהרשעתה.

.12 "ככל, הוכחת אשמו של אדם, מחייבת את הרשותו בדין. זהו פועל יוצא הכרחי וטבעי, ביטוי משפטי להפרת נורמה בדין הפלילי, על מנת להבטיח את תכליותיו. זהה הדרך לצין את הפסול שבמקרה, להרטיע את היחיד ואת הרבים לשם מניעת הישנותו, ולעשות למען אכיפה אחידה ושינוינית".

ע"פ 5985 הראלaben נ' מדינת ישראל (פס"ד מיום 2.4.14, והציטוט מסע' 6 לפסה"ד).

להלן: "הלכתaben".

.13 יחד עם זאת סעיף 7א(ב) לחוק העונשין קובע כדלקמן: "מצא בית המשפט שנאשם ביצע עבירה, רשאי לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף ל מבחן או בליך, ומשעה כנ' יהיה דין של צו השירות, לעניין סעיף 9 לפקודת המבחן... דין צו מבחן"

מה הקритריונים להימנע מהרשעה?

עמד על כך בית המשפט העליון בע"פ 96/2003 כתב נ' מדינת ישראל (פ"ד נב(3) 337, תוק' שהוא מצין כדלקמן (סעיף 7 לפסה"ד):

"הימנע מהרשעה אפשרית ... בהצבר שני גורמים: ראשית, על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסתים על הרשעה מבלתי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים...".

.15 הקритריונים האמורים שנקבעו בהלכת כתוב אומצו במהלך השנים על ידי הערכות השונות, והפכו למאורות דרך מכון עצמו בית המשפט בשאלת הימנע מהרשעה.

בהלכתaben סיכם בית המשפט את הקритריונים להימנע מהרשעה במילים הבאות:

"בפסקת בית משפט זה נמנו שיקולים ונקבעו מבחנים משנה על מנת להדריך ולכון את שיקול הדעת אם ראוי להימנע מהרשעת אדם שאשמו הוכחה. מחד גיסא, שיקולי שיקום המתמקדים בנסיבות האינדיידואליות של הנאשם, כגון: עבورو הפלילי והנסיבות כי ישוב ויבור עבירות; האם העבירה מלמדת על דפוס התנהגות קרוני של הנאשם או שמדובר בתנהגות מקרית ייחידה; נסיבות ביצוע העבירה; מעמדו ותפקידו של הנאשם, והקשר בין העבירה לבין אלה; השפעת הרשעה על עיסוקו המקצועי; יחסו של הנאשם כלפי העבירה, קרי, האם לקח אחריות והתחרט על ביצועה; משמעות הרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; גילו, מצבו האישי והבריאותי ועוד. מאידך גיסא, ניצבים שיקולים שבאינטראס הציבור, כגון: טיב העבירה

וחומרתה; מידת פגיעה באחרים; הרצינול שבבסיס הכלל המחייב הרשעה; המסר החברתי
ועוד ...

הנטל הוא על הנאשם המבקש להימנע מהרשעתו לשכנע כי מן הרואין לחרוג בעניינו מדרך
הכלל, וכי שיקולי השיקום האינדיבידואלים גוברים במידה רבה על שיקולי האינטרס הציבורי...
".

16.   יzion כי בהלכת אבן נדונה הרשעתו של סמנכ"ל ברכבת וראש חטיבת הפעלה ותחזוקת תשויות
בעירית רשלנות.

שם טען הנאשם כי הרשעתו עלולה לפגוע בעתידו המקצועני ברכבת ישראל.

על אף זאת, בית המשפט המחויז הרשייעו תוך שהוא מצין כי הפגיעה בעתידו המקצועי "אינה מוחשית
וממשית". בית המשפט העליון אישר זאת, למרות שצין כי חל פיחות מסוימת במעמדו המקצועי של
המעורער ברכבת ישראל, אך אין וודאות שהדבר נובע מהרשעתו בפליליים.

17.   בפסקה אחרת גם דחה בית המשפט העליון טענה כי יש להימנע מהרשעה שמא יהיה בה כדי לפגוע
בפגיעה אפשרית בנאשם במצב מקומות העבודה עתידיים אפשריים.

(רע"פ 342/11 ראמי נסור נ' מדינת ישראל - פורסם במאגר נבו).

18.   **על פי המבחן האלה אין מקום במקרה לבטל את הרשותה של המערעת, מהטעמים
הבאים:**

א.   מעשה התקיפה המიיחס למערעת, כמפורט בסעיף 2 לעיל (מכת אגרוף בפנייה של
המתalonנת), הוא מעשה חמור.

רק לאחרונה הבahir בית המשפט העליון כי "את תופעת האלימות יש לעקוף על ידי השחתת
עונשים מחמורים" (ע"פ 7874/13 חלdon עמו נ' מדינת ישראל - פס"ד מיום 24.6.14, סע' 5
לפסה"ד).

בכל ענישה מחמורה גם **הרשעה** בעבירות אלימות המיוחסת לנאשם, על מנת להבהיר מסר
ברור לציבור של סלידה ממעשין אלימות.

ב.   המערעת לא הצביעה بصورة ברורה ו konkretית על כי ההרשעה פגעה בשיקומה ו/או
במקצועה.

קיים המערעת עובדת במסרה חלקית כמכורת ובעבר עבדה כסדרנית בסופר מרכז ובחנתת

דלק "דור אלון" (כמצין בתסקיר שירות המבחן).

המעוררת לא הרата כי הרשותה פגעה בעבודתה הנווכחית /או כי פגעה בעבודותיה בעבר בעת הרשותה.

טענה כללית של המעררת כי הרשותה פגעה באפשרויות התעסוקה שלה בעתיד איננה מונעת הרשותה, כפי שצינו בסעיף 17 לעיל.

19. לאור האמור - לא התקיימו בנסיבות דנן התנאים הנדרשים להימנע מהרשותה.

נסיבות חייה האישיים של המעררת והיותה אישת חיים ונורמטיבית, כמצין בתסקיר שירות המבחן, אין בהם שלעצמם כדי להצדיק הימנע מהרשותה לאחר ביצוע מעשה חמור דוגמת מעשה התקיפה שביצעה המעררת, נשוא המקרה דנן.

20. המלצה שירות המבחן להימנע מהרשותה של המעררת אינה מחייבת את בית המשפט, שכן אינו מחייב לקבל את המלצה. שיקולי שירות המבחן אינם חופפים בהכרח את שיקולי של בית המשפט, שמופקד על הראייה הכלולית, הבוחנת גם שיקולי הרתעה.

(ע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל (פ"ד"י לה(4), 313, 318)).

21. לאור האמור לעיל, אמלץ לחבריו לדחות את העrüור ככל שמכoon לביטול הרשותה.

22. באשר לבקשתו החלופית של ב"כ המעררת בפנינו, לבטל את המאסר המותנה ובמקומו להטיל על המעררת צו מבחן לשנה או יותר, בקשה זו לא צינה במסגרת הودעת העrüור ועלתה בראשונה רק בעת הדיון בפנינו. יחד עם זאת, ב"כ המשיבה לא טענה נגדך, ובצדק - כי אפשרות השמטה של המבוקשת תחת צו מבחן, ובמסגרת זאת תעבור טיפול ביחידה לטיפול באלים, עלתה והומלכה רק בתסקיר שירות המבחן, שהוזמן ע"י בית משפט זה במסגרת העrüור הנדו).

23. שקלתי בקשה זו של המעררת ושוכנעתי, וכן אמלץ לחבריו, לקבלה.

טעמי הם כדלקמן:

א. השמטה של המעררת תחת צו מבחן מאפשר שילובה בטיפול ביחידה לטיפול

באלימות שבמקום מגoria. המערערת, כעולה מתקיר שירות מבוחן, מסכימה לקבלת טיפול כאמור. טיפול זה נדרש למערערת, ובludeו הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעtid קיימ. זו הסיבה ששירות המבחן המליך על צו מבוחן למשך 12 חודשים (ראה תמצות מסקנות שירות המבחן בסעיף 8 לעיל).

ב. סבורני כי במקורה הנדונ, לנוכח ההערכה כי מדובר במערערת נורמטיבית וחובית הנעדרת עבר פוליל, השמה תחת צו מבוחן ל-12 חודשים שוקלה, מבחינת הרתעה, לעונש המותנה שהוטל על המערערת, כמפורט בסעיף 1 לעיל, אף יותר מכך.

נזכיר בנדון את סעיף 16(2) לפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, הקובל

בדלקמן:

"**הוכח להנחת דעתו של בית המשפט שנתן את צו המבחן כי הנבחן הורשע על עבירה נוספת, רשיי הוא-**

(1) ...

(2) אם ניתן צו המבחן לאחר הרשותה...להטיל עליו עונש על העבירה המקורית

במקום צו המבחן, והכל כפי שBIT המשפט היה רשאי להטיל אילו זה עתה

הורשע בפניו על אותה עבירה ובהתחשב, בין היתר, בשיקולים אלה:

א. התקופה שחלפה מיום העמדתו של הנידון למבוחן;

ב. הדרך שבה עמד בمبוחן עד למועד ביצוע העבירה נוספת;

ג. חומרת העבירה נוספת.

mobher למערערת, כי ככל שלא תפעל על פי צו המבחן, עשוי צו המבחן להיות מופקע ומערערת תשוב לבית המשפט לגזירת עונשה.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, אמליך לחבריי בדלקמן:

עמוד 7

© verdicts.co.il - פסק דין

.24

- א. לדחות הערעור המכoon לעצם הרשות המערעתה.
- ב. לבטל את עונש המאסר המותנה שהוטל על המערעתה, כמפורט בסעיף 1 לעיל, ובמקומו להטיל על הנאשمت צו מבחן למשך 12 חודשים (**כתקופתהתנאי**) מיום מתן פסק דין זה, במסגרתו תשתתף בטיפול ביחסו לטיפול באלים שבמקום מגורייה.

השופט ד"ר מנחם רנייאל:

אני מסכימם.

השופט עודד גרשון [אב"ד]:

1. אני מסכימים לתוצאה אליה הגיע חברי הנכבד השופט חנן אל שרעבי ואני מבקש להוסיף מילים אחדות משלמי.

2. חושוני כי נפל פגם של ממש באופן שבו נוהל ההליך בבית המשפט קמא:

התיק נקבע להקראה בפני כב' השופט זiad סאלח ליום 19.1.2014.

עיוון בפרוטוקול הדיון שהתקיים ביום 19.1.2014, מלמד שלא התקיים כלל הליך של הקראה כאמור **בסעיף 143 לחוקסדר הדין הפלילי** [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן - "חсад" פ"). לא נרשם בפרוטוקול שבית המשפט הקרא את כתוב האישום למערעתה (**הנאשמת**). כך גם לא נרשם בפרוטוקול שהסניגור הודיע שהוא קרא את כתוב האישום לנאשמת.

עיוון בפרוטוקול מלמד שהדיון נפתח בכך שהסניגור טען בפני בית המשפט קמא כי מן הראוי **"לטגור את התיק"** מאחר ומדובר ב"זוטי דברים".

אכן, מדברי הסניגור עולה כי הילכה למעשה מודה הנאשמת/המערעת בעבודות כתוב האישום שנטענו נגדה אלא שלאור נסיבות העניין ונסיבות חייה טען הסניגור כי **"הרשעתה יכולה לפגוע בה"**. על שום כך ביקש שלא להרשיע את המערעתה. בסוף דבריו טען הסניגור כי **"באם בית המשפט סבור שיש לדחות את הטענה של זוטי דברים, אבקש להפנות את הנאשמת לקבלת תסקير, שיבחן אפשרות של היומנאות מהרשעה"**.

לאחר דבריו האמורים של הסניגור, נרשם מפי בא כוח המאשימה כי אין למאשימה התנודות להפניות

הנאשפת לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר בטרם הרשעה, "יחד עם זאת איננו מתחייבים לקבל המלצות שירות המבחן. אנו עומדים על הרשעה".

מיד לאחר מכן כתב בית המשפט כמו "פסק דין" שבו פירט את נימוקיו מדוע הוא דוחה את הטענה בדבר זוטי דברים. בית המשפט כמו דחה, ללא כל הנמקה, גם את הבקשה להפניה המערערת לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר, והחליט להרשייע את המערערת בעבירה שויוסה לה בכתב האישום.

בהמשך כאמור לעיל, כתב בית המשפט כמו כי "למעשה הצדדים טוענו גם לכל הנسبות הרלוונטיות לעניין העונש" ועל כן גזר את דין למאסר על תנאי לתקופה של חודש לפחות שנה "והתנאי הוא כי הנאשפת לא תעבור בתקופה זו עבירה בה הורשעה בתיק זה או כל עבירה אלימות אחרת ותורשע עליה בדין".

3. הנה כי כן, מסתבר שבית המשפט קמא ראה לעורך "קיצור דרך", כמפורט לעיל, קיצור דרך אסור ופסול הפוגע בזכותו של המערערת!

כאמור לעיל, בית המשפט קמא לא הקרא לumarurah את כתב האישום ואף לא רשם מפיו של הסניגור כי זה הקראי למרשותו את כתב האישום, בניגוד לאמור בסעיף 143 לחס"פ.

חוק סדר הדין הפלילי מלמדנו כי לאחר שמייעת ראיות הצדדים וטענותיהם לעניין אשמתו הנטענת של הנאשם, על בית המשפט ליתן "הכרעת דין": סעיפים 181א - 186 לחס"פ.

משהו רושע הנאשם רשאים התובע והנאשפת להגיש ראיות לעניין העונש (אם אכן יש להם ראיות כאלה): סעיפים 187 - 190 לחס"פ.

זהו גם השלב שבו רשאי בית המשפט להפנות את הנאשם לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר של קצין מבחן בעניינו: סעיפים 37 - 38 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

לאחר שמייעת ראיות הצדדים, אם היו כאלה, וקבלת תסקיר של שירות המבחן, אם הזמן תסקיר צזה, "רשאים התובע ואחריו הסניגור והנאשפת להשמיע את טענותיהם לעניין העונש" (סעיף 192 לחס"פ).

רק לאחר כל האמור לעיל, "בתום הטענות לעניין העונש יجوز בית המשפט את דיןו של הנאשם" (סעיף 193 לחס"פ).

חוושני כי סקירת הדיון שהתקיים בפני בית המשפט קמא מלמדנו שלאvr נהג בית המשפט בעניינו.

החוקן הקפיד **בסעיף 143 לחס"פ** לקבוע שהליך פלילי צריך להפתח בהקראת כתב האישום, אם על ידי בית המשפט עצמו ואם באמצעות סניגורו. לא די בכך שסניגור יעמוד ויטען בפני בית המשפט טענות לזכות מרשו כפי שנעשה במקרה שלפניו. על בית המשפט לוודא שכותב האישום אכן הוקרא לנאים. רק לאחר שעשה כן, יוכל להמשיך בית המשפט במלאכתו.

אכן, במסגרת טענותיו בפני בית המשפט קמא, עתר הסניגור לכך שאם בית המשפט ידחה את הטענה בדבר זהוטם דברים, כי המערערת תופנה לשירות המבחן לשם קבלת תסקير כדי שתיבחן האפשרות להימנע מהרשעה. ברם, אין בעובדה זו כדי לפרט את בית המשפט מקיים הדיון על פי סדר הדיון שנקבע על ידי החוקן ואסור היה לבית המשפט קמא לעורוך את קיצור הדרכ כפי שערך ולהגיע לשירות **"פסק דין"** שבו גזר את דינה של המערערת.

נאשם זכאי לכך שתינטן לו האפשרות לטעון בכל אחד מן שלבים השונים של ההליך הפלילי. כבר נאמר ונכתב רבות על כך שאין חקר לתבונת סניגור, וגם אם הסניגור טען בפני בית המשפט, בשלב הראשון של הדיון הפלילי, את שטען, עדין עומדת לנאשם הזכות להשמע גם בשלבים הבאים.

חוושני כי בכך שבית המשפט קמא לא קיים את מצוות החוקן כאמור לעיל, פגע בזכיונותה של המערערת.

4. יכול שיטען הטוען כי לאור האמור לעיל, משלא התקיימה הקראה כדין, אי אפשר היה להרשייע את המערערת כלל. התשובה על כך היא כדלקמן:

ראשית, כפי שכבר צוין לעיל, אין מחלוקת על כך שהסניגור הודה בשם המערערת בעובדות כתוב האישום;

שנייה, המערערת לא טענה כלל לעניין הפגם האמור לעיל (**בעניין אי קיום הקראה כדין**);

שלישית, בנסיבות העניין ולאור האמור לעיל לא נגרם למערערת עיוות דין (**השו לסעיף 215 לחס"פ**).

אשר על כן, אין רואה מניעה להוtier את הרשות המערערת על כנה. זאת במוחך לאחר שכפי שיפורט להלן, אנו, בערכאת הערעור, הזמן תסקיר של שירות המבחן ואני עומדים לקבל חלק מהמלצותיו.

.5. בתום הדיון שהתקיים בפנינו ביום 3.4.2014 הזמןו תסקיר בעניינה של המערערת, וتسקיר כזה אכן הוגש.

שירות המבחן ציין בתסקירו כי המערערת הינה אישה חיובית ונורמטיבית בדרך כלל ובעלת כוחות לתפקוד והתמודדות ושאייפות נורמטיביות להתרפות אישית ומקצועית. מדובר במערערת ללא כל עבר פלילי. אכן, צדק בית משפט קמא בכך שדחה את הבקשה להימנע מהרשעת המערערת בדיון. עם זאת, לאור מכלול נסיבות העניין, הן נסיבות ביצוע העבירה והן נסיבותה האישיות של המערערת, לאור המלצה שירות המבחן בדבר העמדת המערערת במבחן במשך 12 חודשים, אני מצטרף לסתוצה אליה הגע חברי הנכבד השופט שרעבי בסעיף 24 לחוות דעתו.

אשר על כן הוחלט,פה אחד, לקבל את ערכוֹרָה של המערערת באופן חלקי כدلיקמן:

.א. **עונש המאסר המותנה שהוטל על המערערת על ידי בית המשפט קמא מבוטל.**

.ב. **ניתן בזה צו מבחן למשך 12 חודשים מעת פסק דין זה. במסגרת המבחן תשתתך המערערת בטיפול ביחסו לטיפול באליומות שבמקום מגורייה.**

אנו מורים למצוירות בית המשפט לשלוח העתק מפסק דין זה לשירות המבחן למבוגרים.

ניתן היום, ט' תמוז תשע"ד, 07 يولי 2014, במעמד הצדדים.